Doğan Kardeş

SAYI 25 14 HAZİRAN 1976 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
Sayı: 25 Sıra No. 1065
14 HAZİRAN 1976
Yıl : 32 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : **27 95 10 (Santral)**

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **100 TL.** ★ Altı aylık: **50 TL.** ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: **200 TL.** ★ Altı aylık: **100 TL.**
Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu göndeirlmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, ISTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :
(Deniz Mevsimi Geldi)

GÜZEL YAZI YAZIYOR MUSUNUZ?

DOĞAN KARDEŞ'in okuyucuları için açtığı iki tatil yarışması hakkında daha geniş bilgiyi bu hafta vereceğimizi vaadetmiştik. Bu yarışmalardan biri şu; Tatil aylarında gezip göreceğiniz yerlerden birini ve belki en güzelini, ya da karşılaşacağınız ilgi çekici olaylar arasından seçeceğiniz bir tanesini veya birkaçını 150 kelime içinde temizce yazıp bize gönderiniz. Aralarından en iyilerini seçip dergimizde yayınlayacağımız gibi, bu en iyileri yazmış olanlara hediyeler vereceğiz.

Tatilde böyle bir kompozisyonu yazabilmeniz için mutlaka bir yere gitmeniz de şart değil. Eğer gitmezseniz, size kendi çevrenizde en çok zevk, heyecan veren, ya da fayda sağlamış olan bir olayı bize yazarsınız. Tatil ayları içinde mahallenizde, yakın arkadaşlarınızın, akrabalarınızın çevrelerinde veya hafta sonu küçük gezilerinizde başınızdan geçenleri anlatabilirsiniz.

Bu yarışma süresi iki aydır. Yazılarınızı iki ay içinde dilediğiniz zaman gönderebilirsiniz. Zarfınızın üzerine adresimizden başka «Tatil İzlenimleri» yazmayı unutmayınız.

GÜZEL RESİM ÇEKEBİLİYOR MUSUNUZ?

Fotoğraf yarışmasına gelince, size pahalıya mal olmaması için yalnız siyah - beyaz resimler çekmenizi istiyoruz. Resim çekmeye meraklı okuyucularımızdan beklediğimiz bu resimlere de, tatil boyunca karşılaşacağınız ilgi çekici olayları, kişileri, manzaraları veya davranışları konu alabilirsiniz.

Çektiğiniz resimler, geçen hafta da bildirdiğimiz gibi, 9×12 boyutlarında olacaktır.

Bu yarışmamızın da süresi iki aydır. Göndereceğiniz zarflar üzerine ayrıca «Tatil fotoğrafı» kelimelerini yazmayı unutmayınız.

İNDİRİMLİ FİYATLA BÜYÜK TÜRK SÖZLÜĞÜ

65 lira değerindeki 1288 sayfalık **Hayat Büyük Türk Sözlüğü**'nü dergimizde yayınlayacağımız **10 kuponu** biriktirerek 25 liraya alabileceksiniz. İlk kupon bu hafta arka sayfamızda.

■ **DOĞAN KARDEŞ**

DAHA AZ PARA, DAHA ÇOK KOLAYLIK

DOĞAN KARDEŞ İNDİRİMLİ ABONE FORMU

. . . . . **İş Bankası Şubesine**

Adım :

Adresim :

52 DOĞAN KARDEŞ dergisi için indirimli abone ücreti olan 100 lirayı ilgililere bildirilmek üzere İstanbul İş Bankası Türbe Şubesi «1183 No'lu Neşriyat A. Ş.» hesabına havale etmenizi rica ederim.

DİKKAT : Kendi adresinizi bildirmeyi sakın unutmayın.

DÜNYA NÜFUSU

Dünya tarihinde bugünedek görülen nüfus artışı hiç bir zaman şimdiki kadar yüksek düzeye varmamıştır. Daha 1830 yılında dünya nüfusu bir milyardı. Yüz yıl sonra bu sayı bir kat artmış, kırk beş yıl sonra yine artarak dört milyarı bulmuştur. Bu artış devam ederse yeni yüzyılın başında, yani 2000 yılında dünyanın nüfusu yedi milyarı bulacaktır.

NÜFUSU EN ÇOK ŞEHİRLER

New York (Amerika) 16 milyon, Tokyo (Japonya) 15 milyon, Londra (İngiltere) 11 milyon, Osaka (Japonya) 8 milyon, Paris (Fransa) 8 milyon, Buenoz Ayres (Arjantin) 7 milyon.

DAKTİLONUN MARİFETİ

Okuması gecikmiş, ya da ağır okuyan kimselere, şimdi daktilo ile okuma yazma öğretilmesine başlandı. Bu usül İngilterenin evlerinde ve okullarında denemedi, iyi sonuçları görülerek benimsendi.

Diskoteyp adı verilen bu yeni usul ile birkaç hafta içinde okuma öğrenmek mümkün. Çocukların okuma yeteneğini hızlandırmak isteyen anne ve babalar da, eğer ihtiyaçları varsa bundan faydalanabiliyor.

Daktilo ile öğrenme usulünde yardımcı bir kitap da kullanılıyor. Bu kitap ağır okuyan kimselerin daktilo ile ilk kez yazdıkları kelimelerin doğru mu, yanlış mı yazıldıklarını kontrol etmeye yarıyor. Önce kelimeler yazılmakta, sonra cümlelerin yapılmasına geçilmektedir.

ATMACA BİÇİMİNDE BİR UÇAK

Sahici bir kuş gibi öteki kuşları ürkütüyor ve hava alanından uzaklaştırarak kazaları önlüyor.

KUŞLAR var ki başka kuşlar da onlardan korkarlar. Onlar göründüğü zaman berikiler kaybolup gider.

Son zamanlarda Kanada'nın Vankuver şehrindeki hava limanına sürüyle Yağmur Kuşları dadanmıştı (*). Orada tünüyorlardı. Kaçırmanın tek çaresi de ortalığa bir Atmaca salmaktı. Onu gören Yağmur Kuşları bağrışarak uçuştu. Yavruları da onların peşinden havalandılar.

Yağmur Kuşları farkında değillerdi ama, Atmaca gerçek bir kuş değildi. Atmaca biçiminde bir uçaktı. Bir saatlik benzin taşıyabilecek büyüklükte bir uçak... Hava alanına yakın bir mevkide, yerden yönetilen bu atmaca biçimindeki uçak bütün kuşları kaçırdı.

Şimdi bu yerden kontroll ü«Atmacalar» ın başkaları da yapılacak ve zaman zaman hava meydanlarında uçurulacaktır.

«Zaman zaman uçrululacaktır» diyoruz, çünkü kuşların uçaklara çarpması çok kötü sonuçlar doğurmuştur.

Yağmur Kuşlarındarı başka uçaklara çarpan bir kuş cinsi de Martılardır. Martılar yalnız deniz kenarlarında değil, her yerde bulunur. Geçenlerde bir Amerikan D. C. 10 uçağının uğradığı kaza kimsenin ölümüne sebep olmamıştı ama, uçak yaramaz hale gelmişti. Motoru gözden geçirildiği zaman içinde Martı kalıntıları bulunmuştu. ■

(*) 38 cins Yağmur Kuşu vardır. Kumlu kıyılarda, çamurluk arazide, geniş çayırlıklarda tünerler. Böceklerle kabuklularla, yumuşakçalarla beslenirler. Dünyanın her yerinde görülen irice yapılı, uzun bacaklı hayvanlardır.

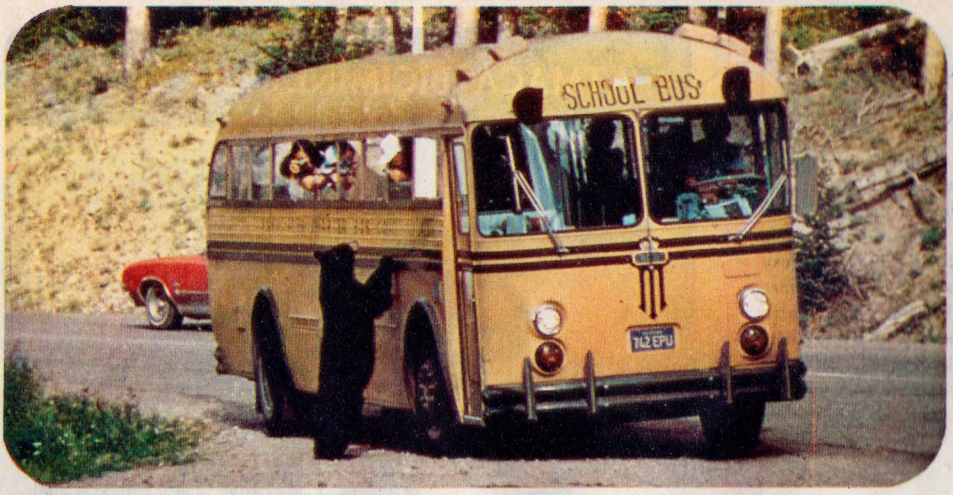

Parka giren çocuk otobüslerini önce ayı karşılıyor. Geçiş ücreti «Bir çörek.»

geçiş ücreti

AMERİKANIN Wyoming eyaletinde «Yellowstone (Sarıtaş) Millî Parkı» denen geniş, ormanlık arazi, yüz küsür yıldanberi doğanın bütün özellikleriyle korunuyor. İçersinde yaşayan hayvanlardan biri, bildiğimiz ayıdır. Fakat aralarında bir tanesi var ki, gelip geçenlerle sürekli ahbaplık ediyor.

Gün olur onlardan ehliyet sorar gibi arabalarına yaklaşır, iki ayağı üzerine kalkar ve yiyecek ister. Eğer bir şey vermezseniz küser size. Yeniden dört ayak üzerine düşer ve salına salına uzaklaşır.

Aslında bu millî parkta hayvanlara yiyecek vermek yasaktır. Gelin görün ki çocuklar minibüsleriyle geçerken karşılarına bu kadar sevimli bir hayvan çıkıp ta «Mo...» dedi mi, onu boş döndürmeye hiç birinin gönlü razı olmaz. Yine verirler: Çörekler, kurabiyeler, fıstıklar... Fakat her ihtimale karşı, uzak durmaktan da kendilerini alamazlar.

Yellowstone Millî Parkı'nda daha başka birçok hayvanlar, nadir bitkiler, sıcak su kaynakları ve gayzerler bulunmaktadır. ■

İnsan dostu ayı, meraklı yolculara kendi resmini çekmeleri için modellik etmesini de bilir. Fakat ücretini önceden alır.

Hayvanlara yiyecek vermek yasaktır. Ama bu insan dostu ayı o kadar sevimli ki, tehlikeli olabileceğine zor inanılır.

Teneke kutudaki

YÜKSEK BASINÇ

Güzel bir koku veya zararlı böcekleri yok eden bir ilâç bu teneke kutudan nasıl fışkırıyor?

BİR adı da «Sprey kutusu» olan teneke kabın içinde iki sıvı karışımı var. Biri kullanılacak esas malzeme (boya, saç spreyi, ilâç v.s.), diğeri yüksek basınç altında sıvı haline getirilmiş bir çeşit gaz. İtici gücü sağlıyan bu gaz, genellikle bütan veya freon gazı olabiliyor.

Kutunun tepesindeki düğmeye parmağımızın ucuyla basınca, itici gücü sağlıyan gazın üzerine yüksek bir basınç binmiş oluyor. Kutunun içinde sıvı halinde bulunan malzeme, düğmeye bağlı bulunan ince tüp vasıtasıyla yukarı çıkıyor ve püskürtme deliğinden dışarı fışkırıyor. Sıvı karışımı delikten çıkar çıkmaz, ansızın buhar olan gaz sayesinde ince bir toz bulutu halinde etrafa yayılıyor. ■

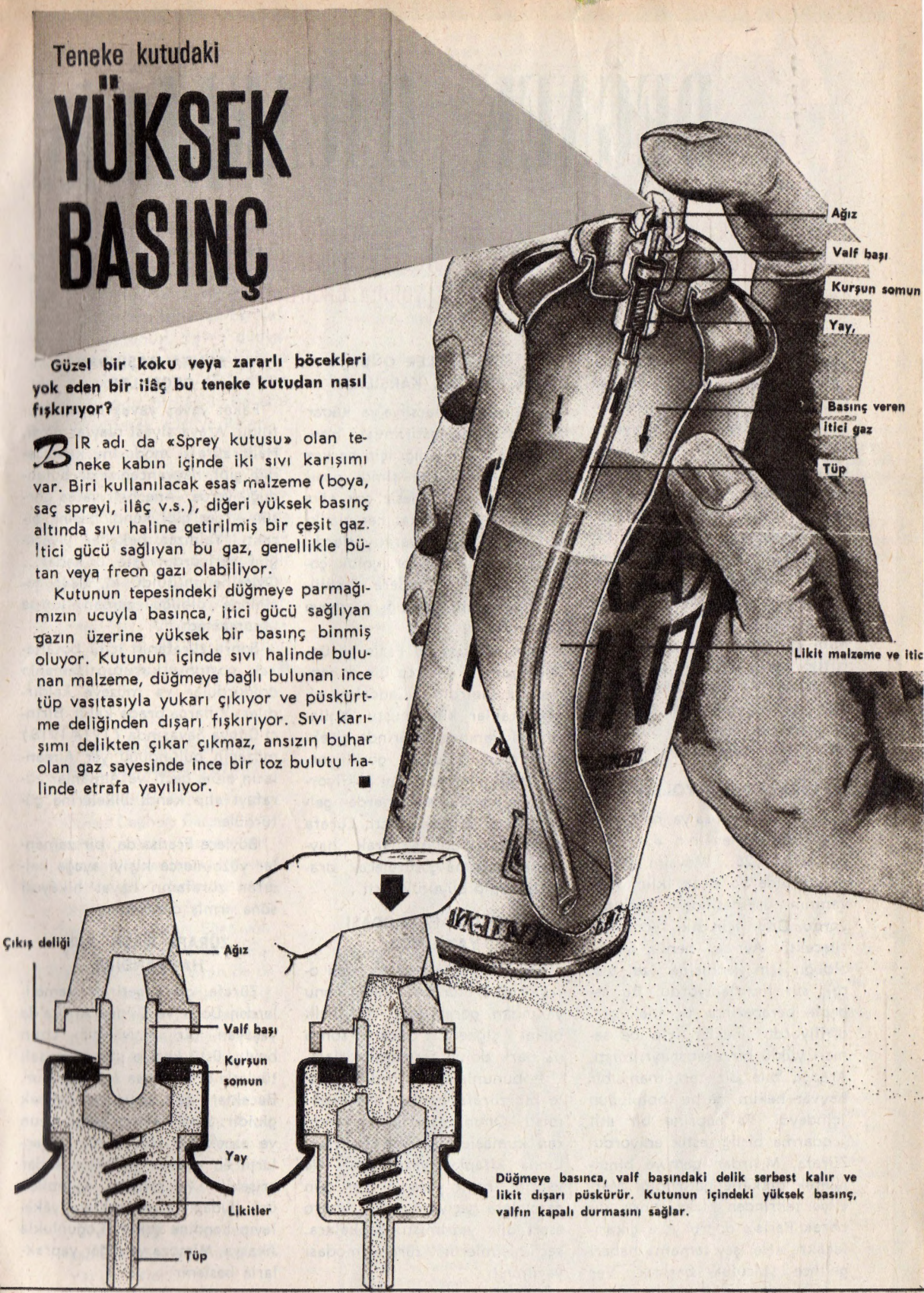

Düğmeye basınca, valf başındaki delik serbest kalır ve likit dışarı püskürür. Kutunun içindeki yüksek basınç, valfın kapalı durmasını sağlar.

DEĞNEK BACAKLI

Bu sıcak iklim hayvanı ilk kez Fransa'ya getirildiği zaman üç inek, bir araba dolusu saman, veteriner ve tercümanla beraber bir atlı jandarma birliği eşliğinde Paris yoluna çıkarılmıştı...

FRANSANIN en usta terzisine katranlı, kalın bezden bir hayvan elbisesi diktiriliyordu. Tıpkı yarış atlarına giydirilenler gibi başlıklı, önden ilikli, bütün gövdesini saran bir elbise... Hayvan yarışa sokulacak değildi. Yalnız kendisi vardı ortada. Avrupaya ilk getirilen bir sıcak iklim hayvanı idi. Adına Zürafa deniliyordu. O güne kadar okul çocuklarının ve hemen herkesin yalnız kitaplarda resmini gördüğü, ya da kulaktan işittiği fakat kendisini görmediği uzun boyunlu, uzun, değnek bacaklı bir hayvan. Hem bu sadece yavru bir zürafa idi. Büyüyünce kimbilir nasıl olacaktı.

ZÜRAFA PARİS YOLUNDA

Mısır'dan Fransa'ya hediye olarak gönderilen bir zürafaydı bu. Sene 1826... Mevsim yaz olduğu halde bu sıcak iklim hayvanının üşümesinden korkuluyordu. Onun için sıkı fıkı giydirilecekti. Ayrıca, henüz yavru olduğu için kendisine özel olarak süt hazırlanıyordu. Bu sebeple beraberinde üç inek gezdiriliyordu. İnekler için de saman yüklü bir araba ayrılmıştı. Arapça bile bir tercüman, bir hayvan hekimi de bu topluluğun içindeydi. Ve hepsine bir atlı jandarma birliği eşlik ediyordu. Zürafa, Mısırdan gemiye bindirilerek dikkatle getirildiği Marsilya şehrinden biraz sonra alınarak Paris'e doğru yola çıkarılacaktı. «Her şey tamam» haberi gelince yolculuk başladı. Ver

ÖĞRENCİLER ONU ÇİÇEKLERLE KARŞILADI

Çok şükür Marsilya'ya kadar kazasız belâsız getirilmişti. Hayvanı deniz tutmadığı için herkes memnundu. Acaba şimdi nasıl gideceklerdi? Şüphesiz çok ağır yol alıyorlardı. Fakat her gittikleri yerde olay yaratıyorlardı. Okullar tatil ediliyor, çoluk çocuk bütün ahali yollara dökülüyor, bu acaip yaratığı görmeye koşuyordu.

Nihayet uzaktan Paris göründüğü zaman, şehirde bir donanma var sanırdınız. Caddelere çiçekli taklar kurulmuştu. Yolların iki yanında, ellerinde çiçeklerle okul çocukları görülüyordu. Halk günlerdir onu bekliyordu. Bir kısmı uzak yerlerden gelmiş, Paris'te gecelemişti. Zürafa caddelerde dolaştırılarak hayvanlar parkına götürülecek, orada beslenip büyütülecekti.

BİR ZÜRAFA MODASI YAYILIYOR

Gerçekten öyle yapıldı. Ama oraya götürülünceye kadar onu yakından görebilmek için halk birini çiğnedi. Ondan sonra da park dolup taşmaya başladı.

İş bununla kalmıyordu. Paris'te bir zürafa modası başgöstermişti. Onun alaca sırtını andıran kumaşlar yapılıyordu. Hakkında kitaplar yazılıyordu. Ne yaptığı, nasıl yaşadığı her gün gazetelere geçiyordu. Bir tiyatro eseri bile yazılmıştı. Şapkalara, saç biçimlerine zürafa modası yayılmıştı.

SONRA BAŞINDAN GEÇENLER

Fakat yavaş yavaş hepsi unutuldu. Araya siyasi olaylar girdi. Halk zürafa modasını kanıksadığı gibi, hayvancağızı da bulunduğu yerde —ne hali varsa görsün— der gibi kendi başına bıraktı. Yalnızca bekçiler yiyeceğini veriyordu, işte o kadar... Öylesine unutuldu ki, 1845 tarihinde öldüğü zaman kimse umursamadı.

Sonra zürafanın içini boşaltarak postunu kurutup samanla doldurdular ve müzeye kaldırdılar. Yıllarca orada kaldı. Birinci Dünya Savaşında (1914-1918) müzenin bulunduğu yer Almanların eline geçti ve Almanlar zürafayı alıp kendi ülkelerine götürdüler.

Böylece Fransa'da, bir zamanlar yüzbinlerce kişiyi ayağa kaldıran zürafanın hayat hikâyesi sona ermiş oluyordu.

ZÜRAFA NASIL BİR HAYVANDIR?

Zürafa, geviş getiren memelilerden Doğu ve Güney Afrika'da yaşayan bir hayvandır. Uzun boylu, üstü kadife gibi yumuşak tüylerle örtülü kısa boynuzludur. Bacakları çok uzun ve değnek gibidir. Sürü halinde yaşar. Uzun ve esnek bir dili vardır. Ağaçların en yüksek yerlerine kadar erişebilir ve rahatça açılabilen üst dudağıyla yaprakları yakalayıp kendine çeker. Çoğunlukla Akasya, Mimoza ve diğer yapraklarla beslenir.

ZÜRAFA

Yerde otlar veya su içerken ön ayaklarını iki yana adamakıllı açar, koşarken ön ve arka ayakları hemen aynı zamanda hareket ettiğinden sallanan bir koltuk gibi görünür. Yavru dünyaya getireceği sırada bir zaman için sürüden ayrılır. Doğumdan sonra da onu birkaç hafta emzirip büyüterek sürüye katar.

Yerliler onu eti için kesip yerler, derisinden sahtiyan yaparlar. Kuyruğundan da sinek kovalamak için püsküller meydana getirirler. Zürafanın postu açık ve koyu kahverengi, alaca bir görünümdedir. Güneş vurmuş ağaçların arasında kendisini farkedemezsiniz. Ağaçlar onun dostudur. Dört ayak üzerinde uyur ama bir agaca dayanır. ■

HANGİ HAYVANLARI EN ÇOK DENİZ TUTAR?

Afrikadan Avrupaya getirilen Değnek Bacaklı Zürafa'yı deniz tutmamıştır ama, hayvanların da insanlar gibi deniz tuttuğu bir gerçektir. En çok atları deniz tutar. Eğer yolculuk uzun sürerse enikonu hastalanır, bazan da ölürler. Atlar —hele yarış atı olursa— hastalanınca gücünden kaybeder ve eskisi kadar becerikli olamaz.

Zürafa'ları da deniz tutarsa da bizimkinin Fransaya getirilmesi için en uygun mevsimler seçilmiş ve hastalanmamasına dikkat edilmişti.

Peki, hiç deniz tutmayan hayvan yok mudur? Var Balıklar!

OSMAN ARPACIOĞLU Nasıl futbolcu oldu?

1966 YILINDA MERSİN İDMANYURDU İLE ANLAŞTI.. MERSİN OSMAN'I ESKİ İYİ OSMAN YAPTI.. GOL ATIYORDU.. SEVİLİYORDU.. TARAFTARLARI "OSMAN OSMAN" DİYE BAĞIRIYORLARDI..

MERSİN'E TRANSFER OLDUĞU ZAMAN ANKARA YILDIRIM BEYAZIT LİSESİ SON SINIF ÖĞRENCİSİYDİ.. OSMAN HAFTA SONLARI MERSİN'E GİDİYORDU..

O YIL MERSİN 2. LİG ŞAMPİYONU OSMAN'DA 23 GOLLE 2. LİG GOL KRALI OLDU.. AYNI YIL OKULU DA ŞAMPİYON OLUYORDU..

BAY GOL OLARAK İSİM YAPAN OSMAN ARPACIOĞLU 1970/71 MEVSİMİNDE SARI-LACİVERTLİ FENERBAHÇE FORMASINI GİYDİ.. ARTIK FENERBAHÇELİYDİ ...

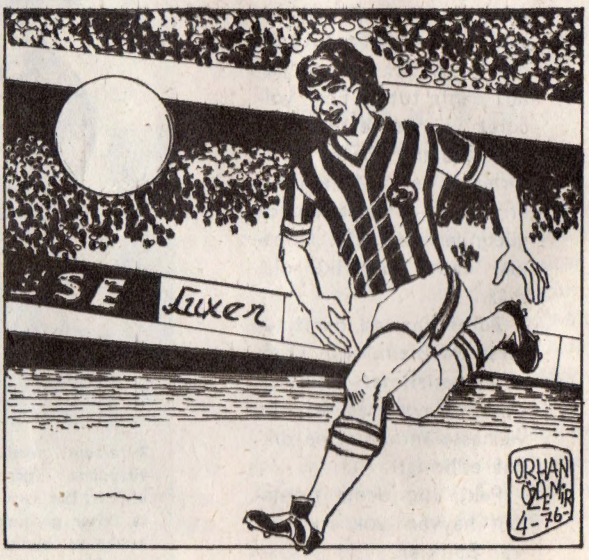

OSMAN ORTAOKULDAN MEZUN OLMUŞTU.. ARTIK 19 MAYIS LİSESİNE GİDİYORDU.. AYNI ZAMANDA OKUL TAKIMINDA DA OYNUYORDU.. YOLSPOR OSMAN'I ALMAK İSTİYORDU.. YOLSPOR'LU YÖNETİCİLER ONU DİKKATLE İZLİYORDU... 16 YAŞINDA YOLSPOR'A TRANSFER OLDU OSMAN..

YOLSPORDA OYNARKEN BİRGÜN FENERBAHÇEYLE KARŞILAŞTILAR. OSMAN İÇİN BU MAÇ BİR DÖNÜM NOKTASI OLDU.. 2-1 YOLSPOR'UN GALİBİYETİ İLE BİTEN MAÇIN SON GOLÜNÜ OSMAN ATTI.. BU MAÇTAN SONRA OSMAN GÜNÜN ADAMI OLMUŞTU..

O YIL TAKIMINI ŞAMPİYON YAPTI.. 1965 YILINDA AMATÖR OLARAK HACETTEPE'YE GEÇTİ.. ANTRENÖRÜ NECDET NİS'Tİ.. OSMAN YENİ TAKIMINA BİR TÜRLÜ ALIŞAMADI..

MORALİ BOZUKTU.. GOL ATAMIYORDU.. BU DURUMA ÇOK ÜZÜLÜYORDU.. ŞANSIZDI..

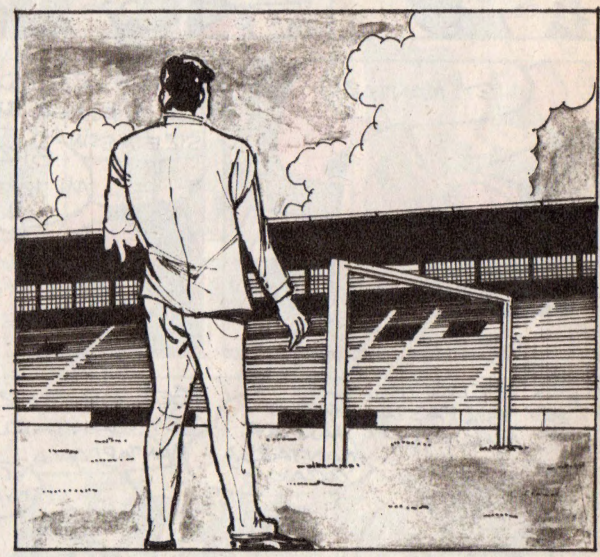

SON

MANTAR KIZ

KAPIYI KIRACAĞIM.

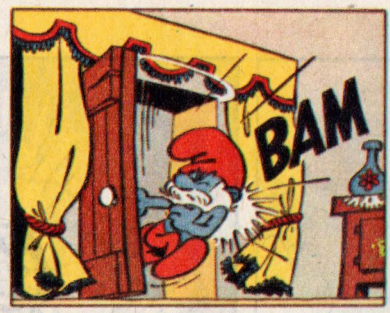
BAM

MANTAR KIZ NEREDESİN.

NE OLUYOR.
ÇOK MUTSUZUM.

ÇOK ÇİRKİNLEŞTİM VE ÇOK ŞİŞMANLADIM. SAÇLARIM REZİL GİBİ.. ÖLMEK İSTİYORUM.
DUR!

PEK GÜZEL OLMADIĞI MUHAKKAK. BİR ŞEYLER MANTARLAMALI.

GEL BAKALIM HERŞEYİ DÜZELTECEĞİZ!
YAA!

BİRAZ UZUN SÜRECEK.

HEY! MANTAR!

BİR SÜRE ÇOK MEŞGULÜM. KİMSE BENİ RAHATSIZ ETMESİN!
BİR DENEYMİ YAPIYORSUNUZ?

EVET!
CLAP

BAŞKA BİRŞEY DEMEDİ.
BELKİ YENİ BİR PASTA TARİFİDİR!
YAHUT MANTAR MANTARLAYACAK.
EĞER MANTAR DEDE BİRŞEY MANTARLIYORSA ONU MANTARLAMA.....
DENEYLERİ SEVMİYORUM.

DİNLE! ONUN NE YAPTIĞINI ÖĞRENECEĞİM.

NE OLDU!

SADECE ATEŞ YA-KIYOR!

DAKSAM..

SUSSS..

BİRŞEY GÖRÜYOR-MUSUN!

SES BİLE YOK!

İKİ GÜNDÜR LABORATU ARDA...

MANTAR KIZDA ONUNLA GALİ-BA....

ŞURAYA BAKIN!

BANA MİMOZA TOZU İLE VİZON YAĞI BULUN!...

DENEYİNİZ NE ZAMAN BİTECEK!

YARIN..AKŞAM ÜZERİ.. İNŞAL-LAH....

LABORATUAR

ERTESİ GÜN....

FIRTINA GELİYOR..

BİR MANTARES-TETİK DENEY-Dİ BU...

SİZİN FİKRİNİZİ MERAK EDİYORUM! GEL...

?

?

?

EE... FİKRİ-NİZ NE?

TANRIM!

O ANDA HEPSİNİ SANKİ YILDIRIM ÇARPTI SANKİ....

CRAAATCH

(Devamı Var)

ISTANBUL'U GEZIYORUZ

— 4 —

Yazan: KEMALETİN TUĞCU

HER şeyde ortaya bir soru atmak gerekir. Neden Kadıköy Sarayburnunda kurulmamış da yüzünü Adalara çevirmiş? Moda koyu, yatık kumsallarıyla lodosa karşı olan bu bölgenin özellikle göğüs hastalıklarına iyi geldiğini, insanların barınması bakımından daha elverişli olduğunu düşünemez miyiz?»

Tomris:

— «Böyle bir düşünceyi kimse benimsememiş,» dedi. «Hakikaten Kadıköyün arkasındaki Çamlıca tepesine çıkıp da Adalara doğru bir bakılırsa acaba Sarayburnundan daha az güzelliklere mi rastlanır?»

Yüksel:

— «Haklısın,» dedi. «Belki İstanbul'un en güzel yeri Çamlıcadan bakınca görülür. Peki ama biz böyle hep kapalı yerde mi gezeceğiz İstanbulu?»

Sadık öğretmen:

— «Haftaya yolculuk var,» dedi. Gezi başlıyor.

Sadık öğretmen özel arabasiyle erkenden evleri dolaşıp çocukları toplamıştı. Her çocuğun naylon torbanın içinde yiyecek bir şeyler vardı. Öğretmen akşamdan tembih etmişti. Öyle yağlı, sulu yiyecek getirilmeyecek. Börek, poğaça, kurabiye, eh, olursa çikolata filan.

Anneler, babalar kapılara, pencerelere çıkmışlardı. Çocuklar el salladılar. Günlerden perşembe. İstanbullu'ların hemen hepsi işlerinde. Böylece gidilecek yerler tenha olur. İnsan başını dinler.

Araba Aksaray'dan Beyazıt'a doğru, yolun sağından hareket etti. Daha Lâleli camiini geçer geçmez çocuklar sordular:

— «Burasını taş müzesi yapmışlar. Sıraladıkları bu koca koca taşlar ne?»

Öğretmen arabayı daha sağa çekerek durdu:

— «Çocuklar,» dedi. «Şu solda gördüğünüz bina hamamdır. Şu tarihe geçmiş olan zorbalardan Patrona Halil orada çalışırmış. İşte oradan şu sağdaki simkeşhanenin yerindeki ayağa kadar büyük ve süslü bir kemer varmış. Bizans İmparatorları savaştan dönerken bu süslü kemerin altından geçerlermiş. İşte bu gördüğünüz taşlar bu kemerin kalıntılarıdır.»

Araba hareket etti. Öğretmen başını çevirmeden konuşuyordu:

— «Üniversiteleri,» Bayezit camiini, kuleyi solda bıraktık. Bunları sonra inceleriz çocuklar. Şimdi Sultanahmet meydanını bir dolaşalım.»

Araba parkı geçip camiin önünde durdu. Hepsi indiler. Sadık Öğretmen:

— «Çocuklar,» dedi. «İşte Sultanahmet camii. Türkiye'de böyle altı minaresi olan başka cami yoktur. Dördü ana binanın birer ucunda, ikisi de avlu kapısının yanında. Arkadakilerin üçer, öndekilerin ikişer şerefesi vardır. Hepsi onaltı şerefedir ki bu da camiin özelliğidir.»

Çocukları avlu duvarlarının her tarafı pencereli olan ve camiin iç avlusuna sekiz kapıdan girilen bu koskoca yapıtı şaşkınlıkla seyrediyorlardı.

Camiin ana binasına beyaz mermer merdivenlerle çıkılıyordu. Çocuklar papuçlukta ayakkabılarını çıkardılar. Onları gezdiren meyzin hepsinin ayığına birer terlik uydurdu. İnsana aydınlık veren ve çok güzel yazılarla süslenmiş ve çinileriyle ünlü olan cami için öğretmen bilgi veriyordu:

— «Çocuklar bu cami onyedinci Yüzyıl başlarında Birinci Ahmet tarafından Mimarbaşı Mehmet Ağaya yaptırılmak istenmiştir. Tarihin yazdığına göre temeli 1609'da Birinci Ahmet tarafından atılmış, Padişahın kullandığı kazma Topkapı Sarayı Müzesinde saklanmaktadır.»

Kendileriyle birlikte dolaşan meyzin de Sadık Beyin anlattıklarını dinliyor ve hep «Ha, hı,» diyordu. Sadık Bey:

— «Çocuklar,» dedi. «Caminin uzunluğu 64, genişliği 72 metredir. Kubbesinin çapı, yani alttaki çemberi ki buna kasnak denir, 33 metre 60 santimdir.»

Camiden çıkınca arabayı Dikili taşa yakın bir yere parkeden öğretmen:

(Devamı var)

Annenin Köşesi

KİTAP SEVGİSİ

Yurdun her tarafında dergimizi çocuklarıyle beraber okuyan annelerden gelen mektupları memnunlukla yayınlıyoruz... Aşağıki mektup Trabzon' dan :

«Geleceğin en önemli ürünü olan çocuğun en iyi şekilde yetişmesini sağliyacak olan annesiyle babasıdır. Bu uğurda en büyük fedakârlığı yapacak olan da onlardır.

Her hangi bir olay karşısında ilgisiz kalmasın anneler. Onların körpecik dimağlarının faydalı bilgi ile dolmasına çalışsınlar. Kitap sevgisi aşılasınlar çocuklarına. Bu çabaların karşılığını, onlar büyüyüp birer mevki sahibi oldukları zaman vereceklerdir. Çocuk eğitiminde annesiz başarı olamaz. Bize bu düşüncelerimizi açıklamak imkânını verdiği için Doğan Kardeş'e teşekkür ederiz.»

— BİNGÖL ÖZTEKİN (Trabzon)

DÜN ANNESİ, BUGÜN KIZI

Ankaradan öğretmen bir anne yazıyor:

«Çocukluğumda sabırsızlıkla beklediğim dergiydi Doğan Kardeş. Şimdi kızım okuyor. Ve iki yaşındaki oğlum resimlerine bakıyor.

Çocuklarıma okuma zevkini kazandırmaya çalışıyorum. Kızım boş vakitlerini okuyarak değerlendirir. Ona seviyesine uygun kitaplar alırım. Şimdiden küçük bir kitaplığı oldu. Kardeşi de her şeyde olduğu gibi onu taklit ediyor. Eline bir dergi alıp okur gibi yapıyor. Onları seyretmek çok zekli.

Feray ve Mete iyi anlaşan iki kardeştir.»

— AYTEN ÖZDAĞ (Ankara)

ERZİNCAN'IN SESİ

ŞİMDİYE kadar yararlandığımız fakat sırlarını bilmediğimiz eşyaların hepsinin sırrını Doğan Kardeş'ten öğreniyoruz.

Bildiklerimizi onun sayesinde çoğaltıyor, bilmediklerimizi de azaltıyoruz.

Doğan Kardeş'e bu faydaları yüzünden minnet ve teşekkürlerimi iletirim.

Bu mektubumda anneler hakkında bir şeyler yazacağım.

Anneler ta küçük bebekliğimizdeki hizmetlerinden başka bizi severler, bizim için her türlü fedakârlığa katlanırlar.

Onlar üstün bir nitelikte, evinin kadını olmak, çocuğunun en iyi hayat arkadaşı olmak için yaratılmışlardır.

Çocukların en iyi eğiticisi ve öğreticisi annedir. Annesiz bir çocuk bu eğitimlerden ve güzel huyların temelinden yoksun kalırlar. «Annesiz çocuk susuz ağaca benzer.» Annemizin büyük iyilikleri yalnız bunlar değildir. Onların iyiliklerini anlatmakla bitiremeyiz.

Bu iyilik ve fedakârlıklar karşılıksız kalmaz. Her şeyin bir karşılığı varsa...

Bunun için annelerimize saygılı davranmalı. On arın hayır dualarını almalıyız.

Annelerimizin bu kadar çok olan iyiliklerine bir karşılık vermeliyiz.

Fakat bu karşılık öyle olmalı ki annemiz bütün zahmetlerini unutacak kadar sevinsin.

Bize onun sevincinden büyük başka mutluluk olabilir mi? Saygılarımla...

— FATMA İLHAN (Erzincan)

SİRK OYUNCULARI

ATLARI, arabaları, filleri, maymunları; hele çok usta cambazlariyle arasıra memleketimize de geliyorlar. Atlı karıncaları, kayık salıncakları, atış poligonları, tek tekerlek üstünde bisikletçileri ve palyaçolariyle çoluk çocuk herkesi güldürüyor, eğlendiriyorlar. Gittikleri her yere kucaklar dolusu neşe götüren bu sirk oyuncularının şimdi bir de okulu açıldı.

Fransa'da açılan bu okul, kısa zaman önce eğitimine başladı. Tıpkı, tiyatro sanatçısı yetiştirir gibi sirk oyuncuları yetiştirilliyor. Annie Fratellini isimli ünlü bir sirk idarecisinin yönetimi altında dersler veriliyor.

Bu dersler ne olabilir diyeceksiniz. Tiyatro sanatçısı kadar değilse de ona yakın bir ustalığı gerektiren sahne oyunculuğu başta geliyor. Sonra bale, makyaj... İp üzerinde yürümeyi, tarapezde sallanmayı, dönmeyi öğreten denge sanatı, sportif hareketler. Üç yıl süren eğitim sonunda diplomalı sirk cambazları çıkıyor. Eğer başarıları yüksekse, daha büyük uzmanlıklar için eğitimi sürdürüyorlar, sirk profesörü oluyorlar.

NE ZAMAN, NASIL BAŞLDI?

Sirk eğlenceleri nasıl başl

İÇİN BİR OKUL!

miş, ne zamandan beri insanları eğlendiriyor, hiç düşündünüz mü?

Bundan iki yüz yıl kadar önce at üstünde türlü marifetler göstermekle tanınmış Filip Astley adında bir İngiliz subayı emekliye ayrılınca kendisi gibi usta bir binicinin kızıyla evlenerek birlikte gösterilere başlamışlar. Derken bir meydan kiralayarak bu gösterileri ücrete bağlamışlar. Bindikleri atlar üstünde seyircilerin yüreğini ağzına getirecek tehlikeli perendeler atıyor, alev çemberler içinden geçiyor, su dolu havuzlara dalarak insan kurtarma gösterileri yapıyorlardı. Gitgide bu oyunlar çoğaldı, çeşitlendi; sirk yöneticileri aralarına başka oyuncu toplulukları aldılar. Fil, aslan terbiyecileri bunlar arasındaydı. Ve her zaman halkı güldüren palyaçolar...

Fakat artık sirk oyunculuğunun gelişi güzel bir güldürücülük, bir merak uyandırıcılık değil, başlıbaşına ve önemli bir sanat olduğu kabul edilmiş, kuralları belirlenmiştir. Şimdi Fransa'da okulu açılmıştır. Sirkte çalışmak için bu okuldan diploma almak gerekmektedir. Okula girenler beşyüzü bulmuştur. Girmek isteyenlerin de sayısı gün geçtikçe artıyor. ■

SİHİRLİ AYAKKABI

KARŞI TAKIM SALDIRIYA GİRMİŞTİ.. BİRİ DE GOL POZİSYONUNDA İDİ..
GİRMİŞ!
FAKAT KALECİ TOPU KURTARDI..
OYUNCU TOPU OBJEKTAYA VERDİ..
KOŞARSAM ALIRIM. AMA DİZİM..
BU DANE Mİ? NE YAPMAK İSTİYOR?
KARŞISINDAKİNE TOPU ARMAGAN OLARAK VERİYOR..
TOP SERT SAHADA KAYDI..
UHHHH!
HAYDA!
ŞAŞIRMADIM. AYAKKABI SANKİ NE OLACAĞINI BİLİYORDU..
BENİ BEKLETTİRDİLER. TAM POZİSYONDA OLAYIM DİYE..
HAKİKA.. TOPUN GELİŞİNİ NASIL HESAPLADI..
SAĞAYA BAK. SANKİ TOP AYAĞINA YAPIŞIK..
NEFİS BİR PAS....
VE.. TOP KALEYE GİRDİ..
HARİKA! GÖLLL..
KALECİ FARKINDA BİLE DEĞİL. DANE'Yİ TAKIMA ALMALIYIZ. KLAS BİR OYUNCU.
HEMEN KARAR VERMEYELİM. İKİNCİ YARIDA NE YAPACAK BAKALIM..
HAFTAYA NE KARAR VERECEKLER DERSİNİZ....

(Devamı Var)

TELEVİZYON MASALI

DOKTOR AMCA'NIN AFRİKA MACERASI

AFRİKA'da maymunların korkunç bir hastalığa yakalandıklarını öğrenen ve onları iyi etmeye koşan Doktor Amca hayvanlarıyle birlikte gemiye do muşlardı. Altı hafta boyunca gittiler, gittiler. Onlara yol göstermek üzere önlerinden uçan kırlangıcı takip ediyorlardı. Kuş geceleri ortalığı görebilmek için gagasının ucunda bir lâmba taşıyordu. Gemidekiler de böylece onu görebiliyorlardı.

Güneye doğru indikçe hava ısınmaya başladı. Polymesia, Tşi Tşi ve timsah yakıcı güneşten çok memnundular. Durmadan güverteye çıkıp güneşleniyorlardı.

Fakat Göb Göb, Jip ve Tuh Tuh bu havadan çok rahatsız olmuşlardı. Geminin arka ucundaki kocaman fıçının gölgesinde oturuyorlar ve susuzluklarını gidermek için limonata içiyorlardı.

Dab Dab ise kendini serinletebilmek için denize atlıyor ve geminin ardından yüzüyordu. Güneşten başı çok ısınınca da teknenin altına dalıp, bir tarafından giriyor, öbür tarafından çıkıyordu. Bu sayede ringa balığı da tutuyor, gemidekilere de getiriyordu.

Ekvatora yaklaşınca uçan balıkları gördüler. Balıklar gemiye yaklaşarak papağanla konuştular. Papağana geminin Doktor Dulittil'a ait olup olmadığını sordular, Polymesia «evet» deyince de çok sevindiler. Çünkü Afrika'lı maymunlar doktorun gelmeyeceğini sanarak endişelenmeye başlamışlardı.

Başka bir sefer de gurup halinde gelen su kaplumbağaları Polymesia'ya aynı soruyu sordular. «Evet» cevabını alınca da bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını öğrenmek istediler. Polymesia onlara soğanlarının kalmadığını söyledi. Kaplumbağalar buna hemen bir çare bulduler. Yakınlarda bir adaya giderek Doktor Amcaya soğan getirdiler.

⁂

Ertesi gün güneş batarken Doktor Tşi Tşi'ye seslendi ve:

— «Bana teleskobu ver!» dedi. «Yolculuğumuz sona ermek üzere. Yakında Afrika sahillerini göreceğiz.»

Gerçekten de yarım saat sonra karşılarında koyu renk bir şey gördüler. Bu kara olabilirdi. Fakat hava karardığı için başka bir şey seçemediler. Zaten biraz sonra da fırtına çıktı. Gök gürlemeye, şimşekler çakmaya, yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya, dalgalar geminin üzerinden aşmaya başladı.

Bu kargaşalık sırasında birdenbire korkunç bir gürültü oldu ve gemi yan yattı. Doktor:

— «Ne oldu?» diye sordu. Papağan da bilemiyordu.

— «Pek bilemiyorum, ama karaya oturduk galiba. Ördek gidip baksın.»

Dab Dab hemen suya atladı ve dalarak ne olup bittiğine baktı. Geri dönünce bir karaya çarpmış olduklarını, teknenin altında kocaman bir delik aıldığı, bu delikten içeriye su girdiği için de battıklarını açıkladı. Doktor telâşlanmıştı:

— «Hay Allahım,» diye mırıldandı. «Neyse herhalde Afrika kıtasına çarptık. Şimdi hepimiz denize atlayarak, yüze yüze karaya çıkacağız.» Fakat Tşi Tşi ve Göb Göb yüzmesini bilmiyorlardı. Papağan:

— «İpi alın!» diye bağırdı. «Bunun yararlı olacağını size söylemiştim. Dab Dab ipin ucunu tutacak ve sahile uçacak. İpi bir palmiye ağacının gövdesine bağlayacak. Biz de ipin diğer ucunu tutacağız. Böylece yüzme bilmeyenler ipi tuta tuta sahile kadar gidebilecekler. Buna Can Kurtaran İpi derler. Ya?»

Bazısı yüzerek, bazısı uçarak, bazısı da ipe tutunarak karaya çıktılar. İpe tutunarak gelenler doktorun sandığıyla, el çantasını da birlikte getirmişlerdi. akat artık gemi paramparça olmuştu. Kalan parçalar da dalgalar tarafından uzaklara götürüldü. ■

(Yakında bu maceranın başka bir bölümünü okuyacaksınız.)

HİKÂYE

KARNE

NE ana vardı ne baba. Bir teyze eline kalmıştı. O da sağa sola hizmet eder, boğazlarını anca çıkarırdı.

Bu yüzden Ali okula gidemiyordu. Ama okul bahçesinin duvarlarının arkasından gelen cıvıl cıvıl çocuk sesleri garibine gider, sık sık duvara tırmanır, oynaşan çocukları seyrederdi.

Birkaç defa onu kovalamışlardı. Ama o içindeki isteği yenemiyor, arası bir iki gün geçti mi yine duvarın üstüne çıkıyordu. Hele Pazartesi sabahları çocuklar bahçede toplanırken o dayanamaz, duvarın üstüne çıkar, öğretmen bayrağı çekip, asker gibi dizilen çocuklar istiklâl marşını söylerken o da duvarın üstünden mırıldanırdı.

Bu haylaz, başıboş, sahipsiz, sokağa salıverilmiş çocuğa acıyanlar teyzesine:

— «Neye yollamıyorsun okula,» diyorlardı.

Kadın içini çekiyordu:

— «Başıma kalmış bir yetim oğlancık. Ben de isterim ama ne kitap alacak param var, ne öteki çocuklar gibi yapacak, giydirecek önlük. Yalınayak oğlanı okula alırlar mı?»

İşte böyleydi Aliciğin alnına yazılan. O çocukların arasına katılmak, o sıralara oturmak, o defterlere, kitaplara kavuşmak, o bahçede onlar gibi oynamak isterdi.

Hele imtihanlardan sonra çocuklar ellerinde karnelerle kimi çok sevinçli, kimi somutuk dağıldıkları zaman içinde bir ateş duyardı. Tanıdığı birkaç çocuğun elindeki bu karneleri seyretmişti.

Bir sabah okulda, ilk derste kızlardan biri elindeki kâğıt parçasını öğretmene uzatmıştı:

— «Öğretmenim, bu Alinin karnesi. Kendisi yapmış. Bana çok yalvardı, öğretmene söyle de bana not versin» dedi.

Öğretmen şaşırmıştı:

— «Kim bu Ali?» diye sordu.

— «Hani duvarın üstünden bizi seyreden bir çocuk var ya, işte o.»

Öğretmen kese kâğıdına çizilmiş, karneye benzetilmiş kâğıda baktı, baktı, içini çekti. Eline kalemi alarak:

— «Hepsine pekiyi yazıyorum,» dedi.

Çocuklar şaşırmışlardı. Çok neşeli, çok hareketli olan öğretmen o gün birden susmuş, rengi solmuş, gözleri dalmıştı.

.....

Aradan günler geçti. Günlerden bir gün, bir Pazartesi sabahı Ali'yi bahçede gördüler.

Arkasında siyah bir önlük, ayağında ayakkabı, elinde iyi kötü bir çanta ve içinde bir kalem, bir defter ve bir okuma kitabı vardı.

Hepsi en fazla sekizer yaşında olan çocukların içinde o onbir yaşında, hepsinden daha boylu, hepsinden daha yaşlıydı. Ama çocuklardan öğrenebildiği kadar ancak adını yazar ve bazı harfleri tanırdı.

O nasıl gelmişti okula? Teyzesi nereden para bulup da böyle giydirmiş, okula hazırlamıştı?

Bunu kimse öğrenemedi. Teyzesi ona sadece:

— «İsteğin vardı, Allah verdi, çalış göreyim seni,» demişti.

Ali çalıştı, dünyasını unutup okuma kitabına, defterine kapandı. Harfleri tanıdı, birbirine çatmayı çabucak öğrendi. Gittikçe daha düzgün yazmaya başladı. Sanki o geç kaldığı arkadaşlarına yetişmek için durmadan koşuyordu.

Bu hızla ilk, orta, lise Okullarını kalmadan, aksatmadan bitirdi. Üniversiteye girdi. Oradan bir hekim olarak çıktı.

Bir gün onu hasta olan emekli bir öğretmenin evine çağırmışlardı. Adamcağızın kalabalık bir ailesi, kira ile tuttuğu bir evi, buna karşılık sadece bir emekli maaşı vardı.

Muayene bitince adamcağız:

— «Kusura bakmayın oğlum, başım kalabalık. Sizden utanıyorum ama elimden daha fazla gelmiyor. Dünyada bir dikili ağacım yok!»

Diye cebine para koyarken genç doktor cebinden bir şey çıkarıp uzattı:

— «Siz şu benim karneme hakkım olan notu yazınız öğretmenim, bana yeter!» dedi.

Bu kesekâğıdından kesilip iğri büğrü çizgilerle yapılmış olan İlkokul karnesi, duvarın üstünden çocukları seyreden öksüz ve yetim Ali'nin karnesiydi.

■ **Kemalettin TUĞCU**

KÜÇÜKLERİN PİYANO KONSERİ

Küçük piyanistler büyük amaçları gözlüyor

İSTANBUL'u Temiz Tutalım Derneği'nin İlkokullarda açtığı kampanya, geçen ay değişik bir biçim aldı. Temiz tutmak düşüncesi, parlak bir sanat gösterisiyle kaynaştırılmıştı. 13 küçük müzisyenin katıldığı çok renkli bir piyano konseri verildi. Bu arada Mahmudiye İlkokulu'nun üçüncü sınıf öğrencilerinden Zafer Eren, şehrimizin temiz tutulması üzerine kendi yazdığı bir şiiri okudu, uzun uzun alkışlandı.

Kimi öğrenciler o kadar ufaktı ki piyano iskemlesi üstüne çıkarıldıkları vakit küçük birer kuş gibi görünüyorlardı. Elleri de tuşlara zor yetişiyordu, denebilir. Bununla beraber Bethoven, Mozart, Çaykovski gibi dev bestecilerin eserlerini de içine alan ve tam iki saat süren programı kusursuz uyguladılar, alabildiğine alkışlandılar.

Konsere katılan öğrenciler Gülsüm Erşan, Burçak Orak, Ekin Orak, Meltem Gürlek, Tufan Gürlek, Elçin Özyiğit, Nesli Olcay, Oktay Gürlek, Ayşe Çizen, Gültekin Uyar, Zeynep Zarakol, Jale Benli ve Yasemin Bilgili idi. Hâle Bolak, küçük sanatçıları birer birer tanıttığı gibi sonunda kendisi piyanoya geçerek mükemmel bir Sonatla programı noktaladı. O da bir üniversite öğrencisi idi.

Ve bunların hepsi, şehrimizde birçok sanat kabiliyetlerini geliştirmiş olan tanınmış öğretmen, piyanist Muhterem Bahçevi tarafından yetiştirilmişti. Her biri, programda kendilerine düşen parçaları başarıyla çaldıktan sonra kolları, arkadaşlarının koşturduğu çiçek demetleriyle doluyordu. Dinleyiciler arasında bulunan anne ve babalarının ise gözleri sevinç yaşlariyle doluyordu. En mutlu kimseler, bu konseri düzenliyen «İstanbul'u Temiz Tutalım» Derneği'nin orada bulunan yöneticileri idi, diyebiliriz. Başta başkanları Güzin Kerman olduğu halde Mesadet Günkut, Emel Okutman, Perihan Balcı ve Mihriban Yasa, programı heyecanla izlediler ve başarılı öğrencileri ayrıca kutladılar.

İstanbul'u Temiz Tutalım Derneği 1961 yılında kurulmuştur. Şehrimizi temiz tutma geleneğini kurmak için yaptığı çeşitli çalışmalardan başka İlkokul öğrencileri arasında bir özendirme kampanyasına girişmiş bulunmaktadır. Bir gün sizin okulunuza da gelebilirler. Şehrimizi temiz tutmak hakkında sizin ne düşündüğünüzü sorabilir ve düşündüklerinizi yazmaya davet edebilirler. Yazdıklarınızı beğenirlerse ödüllendirebilirler de... İstanbul'u Temiz Tutalım Derneği'ne küçük bir ücret karşılığında üye olmak da mümkündür. ■

DİKKAT

Mevsim, tatil mevsimi olduğu halde, okullarınızda düzenlenecek sosyal faaliyetleri bize önceden haber veriniz. Beraber izleyelim.

Sevgili çocuklar, bildiğiniz gibi giriş sınavları yapıldı. Fakat biz hem tatilde zekânızı uyanık tutmak, hem gelecek yıllara hazırlamak bakımından testleri sürdürmeyi uygun gördük. Size her hafta yeni testler sunacağız. Bu konuda istedikleriniz varsa bildirmeyi unutmayın.

TEST VIII

Hazırlayan: **MUSTAFA ERSOY**

Aşağıdaki cümlelerin en doğru karşılığı olan cümlenin altını çiziniz.

1. Hediye atın dişine bakılmaz.
a) At alırken dişlerine bakmalı.
b) Atın yaşı dişlerinden anlaşılır.
c) Hediyenin iyisi kötüsü aranmaz.

2. Ucuz etin yahnisi tatsız olur.
a) Etli yahni tatsızdır.
b) Harcı iyi olmayan yemek iyi olmaz.
c) Yahni yemeği etle yapılır.

3. En çirkin insan bile çalışırken güzeldir.
a) Çalışmak insanı güzel gösterir.
b) Güzel olmak isteyen çalışmalıdır.
c) Güzellik çalışmakla elde edilir.

4. Rutubet demiri bencillik gönlü paslandırır.
a) Gönül paslanmaz demir paslanır.
b) Demir de gönül de paslanabilir.
c) Bencillik gönül güzelliğini yok eder.

5. Yaşamda dengeyi sağlayan ölümdür.
a) Ölüm olmasa dünyadaki denge bozulur.
b) Ölümsüz dünya daha güzeldir.
c) lÖümsüz yaşam denge getirir.

6. En güzel meyve tanınmayan ve tadılmayandır.
a) Meyveyi tanımak için tatmalıdır.
b) Erişilemeyen meyve güzel gelir.
c) Tanınan meyve tatlıdır.

7. Nezaket ile ikiyüzlülük arasındaki fark kılpayıdır.
a) Nazik olan kimse ikiyüzlü olmaz.
b) Nezaketle ikiyüzlülük arasında fark yoktur.
c) Gereğinden fazla nezaket ikiyüzlülüğe dönüşür.

8. Kafası tembel olanın ağzı çok çalışır.
a) Kafası çalışmayan insanın ağzı kalabalıktır.
b) Kafası işlemiyen gevezedir.
c) Ağzı çalışanın kafası da çalışır.

9. Güzel söz en etken sinir ilâcıdır.
a) Sinir ilâcı sözden etkendir.
b) Güzel söz ilâç kadar etkilidir.
c) Sinirli insanla konuşulmamalıdır.

10. Umut yaşamın rüyasıdır.
a) İnsan umutsuz yaşayamaz.
b) Umutlu insan rüya görür.
c) Umut yaşamın özlemidir.

VII. TESTİN CEVAPLARI

1) Yüzün yan yukarı kısmı. 2) Bu günden 1 evvelki gün. 3) Çiçek ısıanan süslü kap. 4) Sanatçı. 5) Kazılarda bulunan eski eşya. 6) Çingene çadırı. 7) Bir yazıyı başka dile çevirme. 8) Dikene benzer. 10) Su kaynağı.

Gelecek hafta alfabemizin harfleri üzerine bir test sunacağız.

SİPRU

BU ARADA CHAMPIGNAC'DA HERKES İYİ NİYETLİ VE NEŞE İÇİNDEDİR. BİR TAKIM KARANLIK KİŞİLER ÇOK İLGİNÇ BİR MACERANIN TEMELLERİNİ ATIYORLARDI.

TORA TORA

TORA TORA

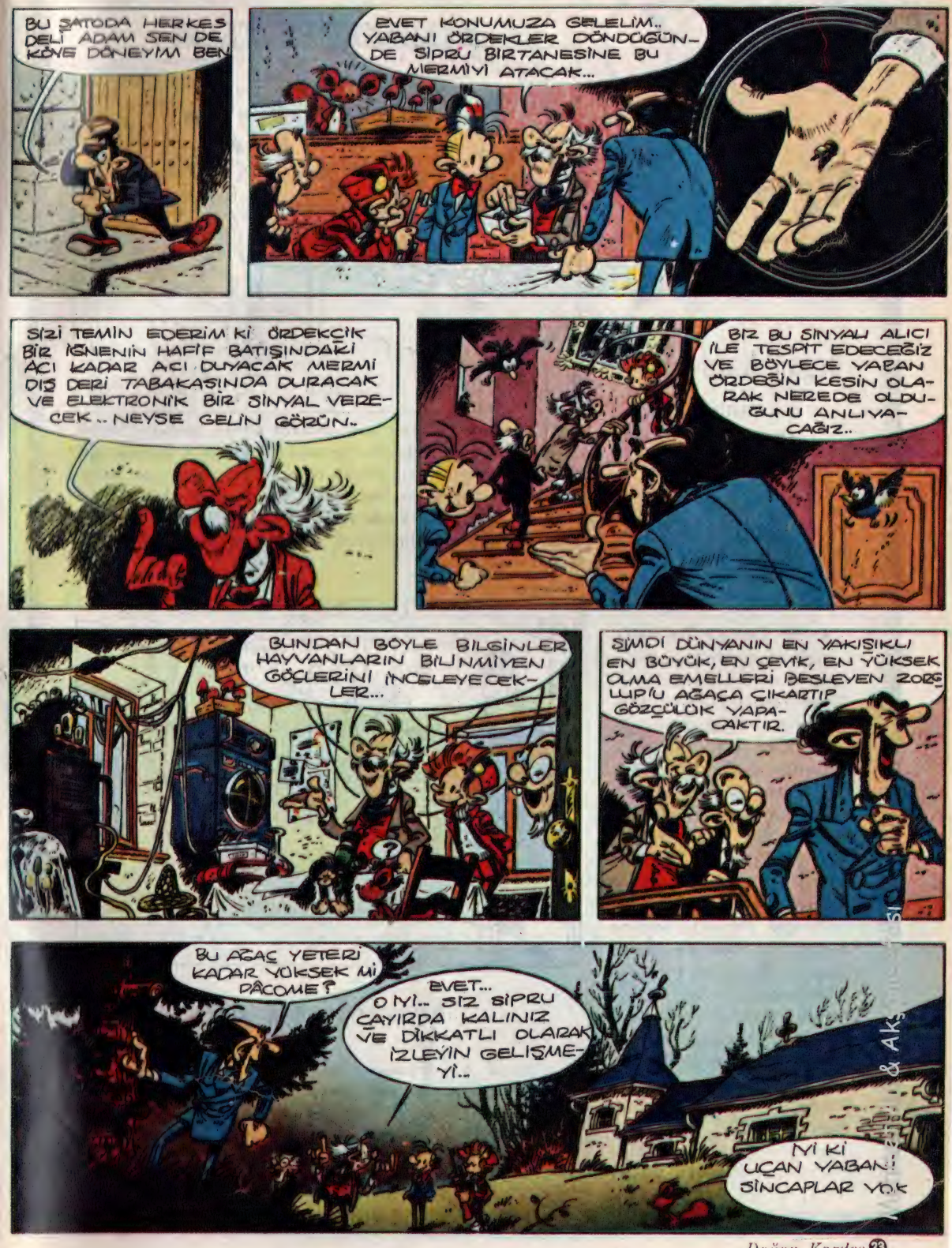
BU SATODA HERKES DELİ ADAM SEN DE KÖYE DÖNEYİM BEN
EVET KONUMUZA GELELİM.. YABANI ÖRDEKLER DÖNDÜĞÜNDE SİPRU BİRTANESİNE BU MERMİYİ ATACAK...
SİZİ TEMİN EDERİM Kİ ÖRDEKÇİK BİR İĞNENİN HAFİF BATIŞINDAKİ ACI KADAR ACI DUYACAK MERMİ DIŞ DERİ TABAKASINDA DURACAK VE ELEKTRONİK BİR SİNYAL VERECEK.. NEYSE GELİN GÖRÜN..
BİZ BU SİNYALİ ALICI İLE TESPİT EDECEĞİZ VE BÖYLECE YABAN ÖRDEĞİN KESİN OLARAK NEREDE OLDUĞUNU ANLIYACAĞIZ..
BUNDAN BÖYLE BİLGİNLER HAYVANLARIN BİLİNMİYEN GÖÇLERİNİ İNCELEYECEKLER...
ŞİMDİ DÜNYANIN EN YAKIŞIKLI EN BÜYÜK, EN ÇEVİK, EN YÜKSEK OLMA EMELLERİ BESLEYEN ZORLUPU AĞAÇA ÇIKARTIP GÖZCÜLÜK YAPACAKTIR.
BU AĞAÇ YETERİ KADAR YÜKSEK Mİ DÂCOME?
EVET... O NYİ.. SİZ SİPRU ÇAYIRDA KALINIZ VE DİKKATLI OLARAK İZLEYİN GELİŞMEYİ...
NYİ Kİ UÇAN YABANI SİNCAPLAR YOK

BULMACA EĞLENCE OYUN

Doğan Kardeş'in BİLGİLİ OKUYUCULARI

Bilgi bulmacalarımızdan cevabı Namık Kemal olan bulmacayı doğru cevaplandıran bilgili okuyucularımızı tanıtmaya devam ediyoruz. Kendilerini tebrik ederiz.

Abidin Zapsız (İstanbul), İsmigül Senaydın (İstanbul), Taner Azden (İstanbul), A. Güner Yengül (İzmir), Hüsnü Perek (Niğde - Aksaray), Dilek Kahraman (Ankara), Hulûsi Saraçoğlu (Erciş lisesi), İbrahim Bozkurt (Bolu), Müge Gündoğdu (İstanbul), Seyrami Pala (İstanbul), Bülent Tüfekçioğlu (İstanbul) Ümit Unut (İstanbul), Ragıp Gürsel (Trabzon), İrfan Samancıoğlu (İzmir). Samime Arslan (K. Maraş) Sunay Erkan (Karacabey) Nalan Alâettinoğlu (Tirebolu) Vefa Toroslu (Samsun), Muammer Katabay (Ankara), Eşref Girgin (Muğla) İsmail Canoğlu (İstanbul) İsmet İnanır (Balıkesir), Jale Baykam (K. Maraş), Veli Uyanıkoğlu (İzmir).

(Devamı var)

Mantar satın alırken çok dikkatli olmak gerekir. Zehirli mantarlardan yiyip de zehirlenenleri kurtarmak çok zordur. Bunun için mantarların zehirli olup olmadığını bilmek lâzımdır. Burada bir mantar satıcısının yanına, başka biri gelmiş, tehlikeli olduğunu bile bile zehirli mantarlar satıyor. Bu mantarlar ne işe yarar bilmiyoruz, siz iki eş resim rasındaki yedi farkı bulun.

DEĞİŞİKLİKLER NERELERDE?

1 — Soldaki ağacın yaprakları daha çok; 2 — Zehirli mantarlardan bir tanesi (adamın kolu hizasındaki) eksik; 3 — Siyahlı adamın elleri değişik; 4 — Aynı adamın ayağı değişik; 5 — Satıcının kasketi daha aşağıya inmiş; 6 — Genç kadının kemeri daha geniş; 7 — İlerdeki bankın ayağı görülüyor.

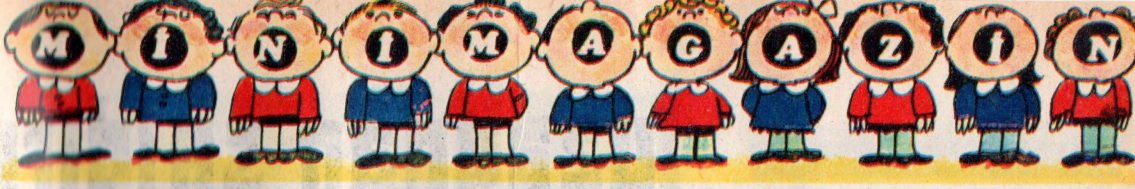

BİR FESTİVAL'İN ARDINDAN

Küçük balerinleri güzel giysileriyle toplu halde görüyorsunuz.

Bu iki balerin de kankan dansı sonunda seyircileri selâmlıyorlar.

Üç minik balerin de cici bici giysileri ve güzel danslariyle resitale başka bir hava kattılar.

ORUÇ Gazi İlkokulu'nun geleneksel resitali geçtiğimiz günlerde Harbiye Şehir Tiyatrosu salonlarında bale öğretmeni Alev Türkoğlu yönetiminde yapıldı. Resital üç dalda idi. Bando, bale ve mandolin. Resitale katılanlar, birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıflar. Lise son sınıftan da bir kız öğrenci İlkokulun gösterilerine katılmıştı. Resital kadrosu 4 yıl önce kurulmuş. Her yıl değişen kadro haftada iki kere birer saat çalışıyor. Kadroda henüz okul öğrencisi olmayıp, okul öncesi çağda olan küçükler de bulunuyor. Kadro iki grup öğrenciden oluşuyor: Birinci grup ikinci ve birinci sınıflardan meydana geliyor. Bu gruba iki okul çağından küçük öğrenci de dahildir.

İkinci grup ise üçüncü ve dördüncü sınıflardan oluşuyor. Ayrıca beşinci sınıftan ve lise sondan birer öğrenci de bu guruba dahiller. İki grup da onar kişiden meydana geliyor ve böylece kadro 20 kişiye ulaşıyor. Resital grubunun elbiseleri öğretmenleri tarafından çizilip kararlaştırılıyor, öğrencilerin velileri tarafından da dikiliyor.

Resital oldukça başarılı geçti. Küçüklerin bando, mandolin ve bale gösterileri veliler ve öğrenciler tarafından coşkunlukla alkışlandı.

Biz de kendilerini başarılarından dolayı kutlarız.

Mehmet Ali & Akşamsefası

uzaydan saldırı

İŞTE! BAKIN CANAVAR!

YAKALARIZ ŞİMDİ!

DUVARIN ÖBÜR TARAFINDA POLİS VARDI...

YAKALAYIN!

ATLAMALIYIM!

KARŞ DUVARDAN ATLADI.

NASIL KURTULACAĞIM!

KARŞ KOŞMAYA BAŞLADI.

TUTUN!

KISTIRDILAR-

KARŞ DUVARA ATLADI..

TEK ÇARE BU.

BAKIN! DUVAR YIKILIYOR!

Meb. Ankara

HEDEF DÜNYA

(Devamı Var)

Mehmet Ali Aksamsefasi
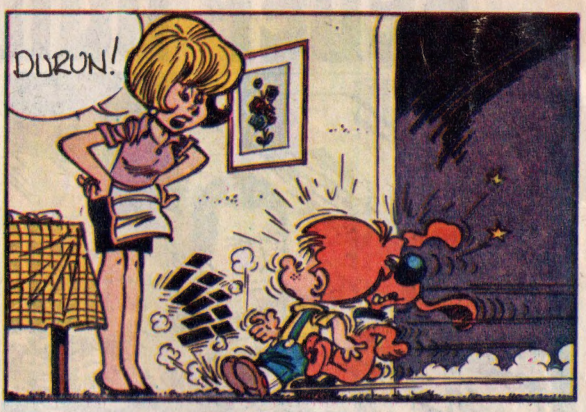
Cancan ile afacan